Lietas Nr. 11370003017
Lietas arhīva Nr. K07-0124-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2017. gada 26. janvārī

Aizkraukles rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I. Zālīte,
piedaloties prokuroram J. Duberim,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Tiesa

konstatēja:

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas, ir atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē.

2017. gada 14. janvārī ap plkst. 1.53 Aizkraukles novadā, Aizkraukles pagastā pa ceļu Aizkraukles stacija – Aizkrauklē, 2. kilometrā, virzienā uz Aizkraukli, vadīja viņam nepiederošu automašīnu "Mazda", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (tās noteiktā kārtībā nav iegūtas, ir atņemtas), būdams alkohola reibumā. Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas satiksmes uzraudzības rotas inspektors apturēja /pers. A/ vadīto transportlīdzekli /TL marka/ veica alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpojamā gaisā, kurā konstatēja alkohola koncentrāciju 3,2384 promiles un atkārtotā mērījumā 5,2184 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, par ko sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC 206732.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, neapstrīdēja noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, lūdza tiesas izmeklēšanā neveikt pierādījumu pārbaudi.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurori un apsūdzēto, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums šajā daļā spriedumā netiek izdarīts.

Pieņemot lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, tiesa ņem vērā Kriminālprocesa likuma 499. pantā noteiktos pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas kritērijus, proti, apsūdzētais savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzīst pilnībā, piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas, un sekas ir skaidras, apsūdzētā vainīgums ir pierādīts ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā un tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam celtajā apsūdzībā.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai /pers. A/ darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē tās pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai. Lietā nav strīda par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem un juridisko kvalifikāciju, par noziedzīgā nodarījuma obligātajiem elementiem - subjektu, subjektīvo pusi, objektu un objektīvo pusi.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu ņem vērā apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tāpat tiesa ņem vērā, ka sodam jābūt tādam, lai tas atbilstu Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā norādītajam soda mērķim, proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. panta trešajai daļai, tiesa konstatēja, ka /pers. A/ agrāk sodīts vienu reizi, sodāmība dzēsta *(lietas 15.-16. lapa)*. Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka šobrīd darba nav, izdarīto ļoti nožēlo.

Apsūdzētais /pers. A/ izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu atzīts par mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu ir atzinis un nožēlojis izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Ar savām darbībām apsūdzētais /pers. A/ vadot transportlīdzekli, būdams alkohola reibumā, ir apdraudējis gan savu, gan citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais piekrita lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko noteic Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa spriedumu lietā Nr. SKK- 232).*

Ņemot vērā spriedumā iepriekš konstatētos soda veida ietekmējošos apstākļus, gūto priekšstatu par apsūdzētā personību un izvērtējot prokurores viedokli par soda noteikšanu piespiedu darba soda veidā, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 35. pantā noteiktais soda mērķis konkrētajā gadījumā ir sasniedzams ar sodu piespiedu darba veidā. Šāds sods apsūdzētajam konkrētajā gadījumā būs taisnīgs, atbilstīgs un samērīgs, atbilstošs soda mērķim un soda veida ietekmējošajiem apstākļiem.

Krimināllikuma 40. pants noteic, ka piespiedu darbs (..) ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais (..) izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Nosakot sodu piespiedu darba veidā, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, un piespiedu darbs ir sabiedrībai būtiski lietderīgāks nekā brīvības atņemšanas sods, piespiedu darba izciešanas rezultātā konkrētajā gadījumā apsūdzētais tiks motivēts laboties.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir konstatēts viens apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis un nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi. Tiesa ņem vērā arī ievērojamo alkohola promiļu daudzumu, ar kādām apsūdzētais to vadīja. Piespiedu darbs atbilstoši Krimināllikuma 40. panta pirmajai daļai nosakāms no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām. Tiesas ieskatā apsūdzētajam par noziedzīgo nodarījumu nosakāms piespiedu darbs 260 stundu apmērā.

Apsūdzētajam /pers. A/ ir piemērojams Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas panta sankcijā paredzētais obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas panta sankcijā paredzēts uz laiku līdz pieciem gadiem. Ņemot vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu – konstatēto alkohola promiļu daudzumu, arī atbildību mīkstinošo apstākli, sadarbību, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas laiks ir nosakāms uz četriem gadiem.

Izvērtējot Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcijā paredzētā papildsoda mantas konfiskācijas piemērošanas iespējamību, tiesa secina, ka papildsods – mantas konfiskācija, šajā gadījumā nevar tikt piemērots, jo transportlīdzeklim, ar kuru /pers. A/ izdarījis Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu, nepieder viņam *(lietas 5. lapa)*, un līdz ar to daļēja mantas konfiskācija, attiecinot to uz transportlīdzekli Krimināllikuma 42. panta trešās daļas kārtībā, nav piemērojama.

Drošības līdzeklis apsūdzētajam /pers. A/ nav piemērots. Tiesa nekonstatē tādus apstākļus, kas liecinātu par to, ka apsūdzētais izvairīsies no sprieduma izpildes, līdz ar to drošības līdzeklis saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241. panta trešo daļu apsūdzētajam nav piemērojams.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.,511., 512., 520., 527., 528., 529., 530. pantu, tiesa

nosprieda:

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 260 (divi simti sešdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Drošības līdzekli /pers. A/ neizraudzīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums saņemams tiesas kancelejā 2017. gada 30. janvārī

Tiesnese I. Zālīte